

ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม
พ.ศ. ๒๕๖๗

โดยที่เป็นการสมควรมีข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๖๒ และข้อ ๗ (๒) แห่งข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย ธรรมนูญของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๖๔ สภามหาวิทยาลัยในการประชุมครั้งที่ ๘๘๓ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงมีมติให้ออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วย ประมวลจริยธรรม พ.ศ. ๒๕๖๗”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อบังคับนี้มีให้ใช้บังคับกับกรณีที่เกิดขึ้นก่อนข้อบังคับฉบับนี้ใช้บังคับ หรือมีข้อบังคับระเบียบ หรือประกาศเกี่ยวกับการดำเนินการทางจริยธรรมไว้แล้วเป็นการเฉพาะ

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัย

“ผู้บริหารมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งอธิการบดี รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ ผู้ช่วยอธิการบดี รองคณบดี รองผู้อำนวยการ และหัวหน้าภาควิชา

“ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย ข้าราชการ ลูกจ้างของส่วนราชการซึ่งปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย

“คณาจารย์” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานมหาวิทยาลัย อาจารย์พิเศษหรือผู้ที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานด้านการเรียนการสอนและการประเมินผลของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“นิสิต” หมายความว่า นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

“ผู้เรียน” หมายความว่า นิสิตและบุคคลที่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัยให้เข้าเรียนในระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยขึ้นทะเบียนเป็นผู้เรียน

ข้อ ๔ นายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย คณาจารย์ และนิสิต ต้องประพฤติปฏิบัติตนตามจริยธรรมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้โดยเคร่งครัด

ข้อ ๕ จริยธรรมหลักของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

(๑) ยึดมั่นในสถาบันหลักของประเทศ อันได้แก่ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

(๒) ซื่อสัตย์สุจริต ปฏิบัติหน้าที่อย่างตรงไปตรงมาตามกฎหมาย ตามครรลองคลองธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้

(๓) กล้าตัดสินใจ และกล้ายืนหยัดกระทำในสิ่งที่ถูกต้องชอบธรรม

(๔) ถือประโยชน์ส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตน

(๕) ปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

(๖) มีความเที่ยงธรรม เสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม

(๗) ดำรงตนเป็นแบบอย่างที่ดี และรักษาภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัย

(๘) เคารพความเห็นที่แตกต่าง

(๙) ไม่กระทำการอันเป็นที่เห็นประจักษ์ว่าจะมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างมีนัยยะสำคัญ

ข้อ ๖ นายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ต้องปฏิบัติตามจริยธรรมหลักของมหาวิทยาลัย และจริยธรรมเฉพาะสำหรับนายกสภามหาวิทยาลัย และกรรมการสภามหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) กำกับดูแลการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยอย่างเต็มความสามารถ แสดงความคิดเห็นโดยสุจริตและบริสุทธิ์ใจ เพื่อให้มหาวิทยาลัยได้รับประโยชน์อันควรได้รับมากที่สุด

(๒) รับฟังความคิดเห็นอย่างรอบด้าน รอบคอบ และด้วยความเป็นกลาง ให้เกียรติ เคารพในศักดิ์ศรีของกรรมการสภามหาวิทยาลัยด้วยกัน เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่

(๓) รักษาและปฏิบัติตามกฎหมาย ข้อบังคับการประชุม และมติของที่ประชุม ทั้งรักษาความลับที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่โดยเคร่งครัด

(๔) ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรมหลักของมหาวิทยาลัย และจริยธรรมเฉพาะสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) บริหารองค์กรตามนโยบายหรือคำมั่นที่ให้ไว้ต่อมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นผู้นำอย่างเต็มความสามารถ รอบคอบ และคำนึงถึงความเสี่ยงในด้านต่าง ๆ

(๒) รักษาและบริหารจัดการทรัพยากรทั้งปวงของมหาวิทยาลัยให้เกิดประโยชน์สูงสุด

(๓) รักษาข้อมูลอันเป็นความลับซึ่งได้รับมาจากการปฏิบัติตามตำแหน่งหน้าที่

(๔) ไม่ใช้ตำแหน่งหน้าที่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ไม่กระทำการใดอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัย

(๕) ไม่กระทำการใดเพื่อให้ผู้อื่นกระทำหรือละเว้นการกระทำ เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่และให้ความร่วมมือเพื่อให้การดำเนินงานของมหาวิทยาลัยเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

(๗) บริหารมหาวิทยาลัยด้วยความเป็นธรรม รับฟังความคิดเห็นของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

ข้อ ๘ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยต้องปฏิบัติตามจริยธรรมหลักของมหาวิทยาลัย และจริยธรรมเฉพาะสำหรับผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย ดังนี้

(๑) ปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบโดยเต็มกำลังความสามารถ ทบทวนแก้ไขเมื่อมีข้อบกพร่อง และมุ่งมั่นที่จะพัฒนางานของมหาวิทยาลัยให้เจริญก้าวหน้า

(๒) ทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างราบรื่น เคารพความเห็นของผู้ร่วมงาน รักษาความสามัคคีในองค์กร ละเว้นการกระทำที่นำไปสู่การแตกแยกความสามัคคี

(๓) ดูแลรักษาและใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างคุ้มค่า

(๔) เคารพและสนับสนุนเสรีภาพทางวิชาการและเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น

(๕) เคารพและไม่ละเมิดทรัพย์สินทางปัญญาหรือผลงานของผู้อื่น

(๖) ปฏิบัติตนตามมาตรฐานจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการและวิจัยตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

(๗) ให้เกียรติผู้ร่วมงานรวมถึงผู้มาติดต่อ ละเว้นความประพฤติที่เป็นการล่วงละเมิดบุคคลอื่น

(๘) รักษาข้อมูลที่เป็นความลับของมหาวิทยาลัย ละเว้นการเปิดเผยข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ในประการที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยหรือผู้อื่น

(๙) พัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะที่เป็นประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในหน้าที่ มีจิตสาธารณะ และพร้อมทำงานเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวม

ข้อ ๙ คณาจารย์ต้องปฏิบัติตามจริยธรรมหลักของมหาวิทยาลัย และจริยธรรมเฉพาะสำหรับคณาจารย์ ดังนี้

(๑) สอน ส่งเสริมการเรียนรู้ และให้คำแนะนำ ด้วยความรับผิดชอบอย่างเต็มความสามารถ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในวิชาที่สอน มีทักษะและนำไปใช้ประโยชน์ได้ มีคุณธรรมจริยธรรม จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และเคารพกฎหมาย

(๒) ปฏิบัติตนต่อนิสิตอย่างเป็นกัลยาณมิตร ปราศจากความลำเอียง และเป็นแบบอย่างที่ดีในการประพฤติปฏิบัติตน

(๓) แสดงความเห็นทางวิชาการโดยสุจริตและบริสุทธิ์ใจ ไม่ถูกครอบงำจากอิทธิพลใด ๆ

(๔) เคารพทรัพย์สินทางปัญญาของผู้อื่น และใช้ทรัพย์สินทางปัญญาของตนในทางที่ชอบ

(๕) พัฒนาตนเองในวิชาชีพอาจารย์อย่างต่อเนื่อง

(๖) ละเว้นความประพฤติที่ไม่สมควรหรือล่วงละเมิดผู้เรียน และผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๐ นิสิตต้องปฏิบัติตามจริยธรรมหลักของมหาวิทยาลัย และจริยธรรมเฉพาะสำหรับนิสิต ดังนี้

(๑) ตั้งใจพัฒนาตนเองให้มีความรู้และทักษะการดำรงชีวิต

(๒) ให้เกียรติคณาจารย์ ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย และนิสิตอื่น

(๓) ปฏิบัติตนต่อผู้อื่นอย่างเป็นกัลยาณมิตร รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น ส่งเสริมคุณค่าความเป็นมนุษย์ มีระเบียบวินัย เคารพกฎหมาย และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสันติ

(๔) ไม่ประพฤติตนอันเป็นเหตุให้เกิดความเสื่อมเสียหรือเกิดความเสียหายแก่มหาวิทยาลัย และรับผิดชอบต่อการกระทำของตน

ข้อ ๑๑ ผู้ประสงค์จะร้องเรียนเรื่องการละเมิดจริยธรรมของนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัย ผู้บริหาร ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย คณาจารย์ หรือนิสิตรายใด ให้ยื่นเรื่อง ร้องเรียนเป็นลายลักษณ์อักษรต่อมหาวิทยาลัย ระบุชื่อสกุลของผู้ร้องเรียน ข้อมูลที่สามารถยืนยันตัวตนได้ ช่องทางติดต่อ และระบุข้อกล่าวหาว่าผู้ถูกร้องเรียนเป็นใคร กระทำการใด หรือมีพฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้อย่างไร โดยมีรายละเอียดข้อมูลชัดเจนเพียงพอที่จะ ดำเนินการต่อไปได้

กรณีการร้องเรียนเป็นบัตรสนเท่ห์ จะต้องระบุว่าผู้ถูกร้องเรียนเป็นใคร กระทำการใด หรือมี พฤติกรรมอันเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้อย่างไร โดยมีรายละเอียด ข้อมูลชัดเจนเพียงพอที่จะดำเนินการต่อไปได้

ข้อ ๑๒ กรณีที่มีข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีการละเมิดจริยธรรมตามข้อบังคับนี้หรือเมื่อได้รับ การร้องเรียนตามข้อ ๑๑ แล้ว ให้เสนอเรื่องต่อผู้มีอำนาจพิจารณา ดังนี้

(๑) กรณีนายกสภามหาวิทยาลัยหรือกรรมการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้ถูกร้องเรียน ให้อธิการบดี เป็นผู้เสนอเรื่องร้องเรียนต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

(๒) กรณีอธิการบดีเป็นผู้ถูกร้องเรียน ให้เลขาธิการสภามหาวิทยาลัยเป็นผู้เสนอเรื่อง ร้องเรียนต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา

(๓) กรณีนอกจาก (๑) และ (๒) ให้ศูนย์กฎหมายและนิติการเป็นผู้เสนอเรื่องร้องเรียนต่อ อธิการบดีเพื่อพิจารณา

กรณีตาม (๑) และ (๒) ให้เสนอเรื่องต่อการประชุมสภามหาวิทยาลัยครั้งถัดจากวันได้รับเรื่อง กรณีตาม (๓) ให้เสนอเรื่องภายในเจ็ดวันนับจากวันได้รับเรื่อง

ข้อ ๑๓ กรณีตามข้อ ๑๒ (๑) และ (๒) ให้สภามหาวิทยาลัยตรวจสอบข้อเท็จจริง ทั้งนี้ สภามหาวิทยาลัยอาจตรวจสอบข้อเท็จจริงเอง หรือมอบหมายให้คณะกรรมการที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ดำเนินการและเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัยก็ได้

กรณีตามข้อ ๑๒ (๓) หากเป็นเรื่องร้องเรียนที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการชุดใด ให้อธิการบดีส่งเรื่องร้องเรียนนั้นแก่คณะกรรมการชุดนั้นเพื่อพิจารณาและดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ หากไม่มีคณะกรรมการที่มีอำนาจหน้าที่เช่นนั้น อธิการบดีจะแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเสนอความเห็นต่ออธิการบดีก็ได้

กรณีที่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีเห็นว่าการกระทำหรือพฤติกรรมที่ถูกกล่าวหา เป็นความผิดทางวินัย ให้เสนอเรื่องต่อผู้มีอำนาจหน้าที่เพื่อดำเนินการทางวินัยตามกฎหมายหรือข้อบังคับ ว่าด้วยกรณีนั้น และให้ยุติการดำเนินการทางจริยธรรมตามข้อบังคับนี้

ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีมีข้อสั่งการเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนนั้น ภายในสามสิบวันนับ แต่วันที่ได้รับรายงาน

ข้อ ๑๔ ในการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ตรวจสอบ ข้อเท็จจริง ตามข้อ ๑๓ ให้คณะกรรมการชุดนั้นมีอำนาจและหน้าที่เรียกพยานหลักฐาน สอบสวน พิจารณา และวินิจฉัยข้อร้องเรียนเรื่องการละเมิดจริยธรรม โดยให้ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทาง ปกครองหรือกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และให้ดำเนินการในทางลับ ทั้งนี้ จะต้องคุ้มครองผู้ร้องเรียน พยาน หรือผู้ให้ ข้อมูล เพื่อมิให้ผู้นั้นได้รับความไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการร้องเรียนหรือการให้ข้อมูลนั้น

ข้อ ๑๕ ให้มหาวิทยาลัยจัดให้มีมาตรการคุ้มครองพยาน ดังนี้

(๑) กรณีที่ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัยให้ข้อมูล แจ้งเบาะแส เป็นพยาน หรือส่งเอกสาร พยานหลักฐาน ให้ถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของการปฏิบัติงานหรือปฏิบัติราชการ กรณีที่การร้องเรียนหรือการให้ ข้อมูลเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัย ในการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามประมวลจริยธรรม มหาวิทยาลัยอาจ พิจารณาให้บำเหน็จความชอบแก่ผู้ร้องเรียน หรือผู้ให้ข้อมูล ผู้แจ้งเบาะแส พยาน หรือผู้ส่งเอกสาร พยานหลักฐานเป็นกรณีพิเศษก็ได้ ทั้งนี้ บุคคลดังกล่าวต้องมีได้มีส่วนร่วมในการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืน มาตรฐานทางจริยธรรม หรือข้อกำหนดตามประมวลจริยธรรมนี้

(๒) กรณีเห็นสมควร หรือเมื่อผู้ร้องเรียนได้ร้องขอ ให้คณะกรรมการธรรมาภิบาลและ จริยธรรม หรือคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง พิจารณาและดำเนินการให้ความคุ้มครองแก่ผู้ร้องเรียน ผู้ให้ข้อมูล ผู้แจ้งเบาะแส พยาน หรือผู้ส่งมอบเอกสารพยานหลักฐานตามสมควรแก่กรณี เพื่อมิให้บุคคล ดังกล่าวถูกกลั่นแกล้ง ถูกข่มขู่ หรือกระทำโดยไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากร้องเรียนหรือให้ข้อมูล

(๓) ห้ามมิให้มีการเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลหรือข้อมูลอื่นใดที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยข้อมูลเพื่อปฏิบัติตามหน้าที่ กฎหมาย หรือตามมติของคณะกรรมการมาตรฐานทาง จริยธรรม (ก.ม.จ.) โดยคำนึงถึง การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) มาตรการคุ้มครองพยานอื่น ๆ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนดโดยจัดทำเป็นประกาศ มหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ กรณีที่อธิการบดีเป็นผู้ถูกร้องเรียน ในระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการ ทางจริยธรรมนั้น อธิการบดีจะใช้อำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือคณะกรรมการสอบสวนทาง วินัย หรือออกคำสั่ง หรือดำเนินการใดที่จะเป็นผลร้ายหรือกระทบสิทธิของผู้ร้องเรียน ผู้ให้ข้อมูล ผู้แจ้งเบาะแส พยาน หรือผู้ส่งเอกสารพยานหลักฐาน อันเกี่ยวเนื่องกับการร้องเรียนนั้นมิได้

ข้อ ๑๗ ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดี แล้วแต่กรณี มีคำสั่งยุติการดำเนินการทางจริยธรรม ในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

(๑) ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่มีพยานหลักฐานรับฟังได้ว่าการกระทำหรือพฤติกรรม ของผู้ถูกร้องเรียนเป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามจริยธรรมตามที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้

(๒) ข้อเท็จจริงปรากฏต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีว่า การกระทำนั้นอยู่ระหว่างการ ดำเนินการทางวินัย จริยธรรมหรือจรรยาบรรณ หรือเคยมีการดำเนินการทางวินัย จริยธรรมหรือ จรรยาบรรณจนถึงที่สุดแล้ว

(๓) ผู้ถูกร้องเรียนพ้นสถานภาพหรือพ้นจากตำแหน่ง กรณีที่เห็นสมควร สภามหาวิทยาลัยหรือ อธิการบดีแล้วแต่กรณี อาจให้ดำเนินการสอบสวนข้อร้องเรียนต่อไปจนแล้วเสร็จก็ได้ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัย หรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

(๔) ผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่องที่ร้องเรียน เว้นแต่สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีเห็นว่าเรื่อง ร้องเรียนนั้นเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมหรือเป็นการส่งเสริมมาตรฐานทางจริยธรรมในมหาวิทยาลัย จะสั่งให้ พิจารณาเรื่องร้องเรียนนั้นต่อไปจนเสร็จก็ได้ และเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีแล้วแต่กรณี เพื่อทราบ

ข้อ ๑๘ มาตรการบังคับทางจริยธรรม มีดังนี้

- (๑) สั่งให้ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องในเวลาที่กำหนด
- (๒) ว่ากล่าวตักเตือนด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร
- (๓) สั่งให้ผู้นั้นได้รับการพัฒนา
- (๔) ทำทัณฑ์บน

สภามหาวิทยาลัยอาจกำหนดมาตรการบังคับทางจริยธรรมอื่น ๆ นอกเหนือจาก (๑) (๒) (๓) และ (๔) สำหรับนายกสภามหาวิทยาลัย กรรมการสภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีก็ได้

ให้มีการบันทึกพฤติกรรมการฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรม เป็นลายลักษณ์อักษร

ข้อ ๑๙ ในการพิจารณามาตรการบังคับทางจริยธรรม ให้สภามหาวิทยาลัยหรืออธิการบดีพิจารณาและมีคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางจริยธรรมตามข้อ ๑๘ ให้เหมาะสมและได้สัดส่วนกับความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๒๐ เมื่อได้รับคำสั่งใช้มาตรการบังคับทางจริยธรรมตามข้อ ๑๘ แล้ว แต่ผู้รับคำสั่งฝ่าฝืนมาตรการบังคับทางจริยธรรมนั้น ในกรณีที่ผู้รับคำสั่งเป็นผู้บริหารมหาวิทยาลัย ผู้ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย หรือนิสิต ให้ถือว่าผู้นั้นมีความผิดทางวินัย และให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

ข้อ ๒๑ เมื่อได้ดำเนินการกรณีฝ่าฝืนมาตรฐานทางจริยธรรมแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานการดำเนินการดังกล่าวต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ และเมื่อสภามหาวิทยาลัยรับทราบแล้ว ให้มหาวิทยาลัยรายงานการดำเนินการดังกล่าวในภาพรวมต่อคณะกรรมการมาตรฐานทางจริยธรรม (ก.ม.จ.) ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.ม.จ. กำหนด และให้เปิดเผยรายงานการดำเนินการดังกล่าวต่อสาธารณะด้วย

ข้อ ๒๒ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการตามข้อบังคับนี้ ให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยชี้ขาด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์กิตติคุณ นายแพทย์ภิรมย์ กมลรัตนกุล)

นายกสภามหาวิทยาลัย